

بررسی ساختار معماری و عملکرد زیست محیطی مساکن بومی پایدار لاهیجان

دکتر انسیبه قربانی نیا*

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۱۱/۰۲

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۲/۰۳/۰۲

چکیده

«خانه‌های شیکیلی» یا همان بناهای مسکونی بومی لاهیجان، واقع در شمال ایران، را می‌توان همچون موجودات زنده‌ای تصور کرد که بیانگر قرن‌ها، استفاده بهینه از مصالح، روش‌های ساخت و ملاحظات اقلیمی می‌باشند. در این مطالعه، مستندات معماری و ویژگی‌های اقلیم شناسی حدود ۲۶ گونه از خانه‌های چوبی به‌جا مانده از قرن چهاردهم هجری شمسی این منطقه مورد بررسی قرار گرفته است. به علاوه ترکیب خاص متغیرهای زیست محیطی موجود که اصول فنی و شرایطی مطلوب متناسب با خرد اقلیم مذکور را منجر می‌شود، مورد توجه قرار داده است. ترکیب یاد شده را می‌توان طراحی پایدار نامید؛ که عبارت است از رویکردی اندیشمندانه به اقلیم و محیط زیست با به کارگیری فناوری و اصول طراحی مناسب می‌باشد. این نوع طراحی مبتنی بر شکل قرارگیری ساختمان، تنظیم فضایی، جریان هوا، بازشوها و فرم کلی ساختمان می‌باشد. هدف از این مطالعه، مستند سازی و ارزیابی کمی و کیفی اصول مرتبط با این نوع معماری است.

واژه‌های کلیدی

معماری بومی، شمال ایران، طراحی پایدار، اصول فنی ساخت و ساز، کالبد ساختمان

* استادیار دانشکده هنر و معماری، واحد تهران شرق (قیامدشت)، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران